

Εν Αμερική τη

Αγαπητή εξαδέλφη και Στρατή χαίρε

Είμεθα καλά το αυτό επιθυμούμε πάντοτε και δι εσάς. Έλαβα το γράμμα σου που το επερίμενα τόσο καιρό και άργησες να μου γράψεις και λέω τι έχει η Ευδοκία.

Εμείς εδώ περνούμε καλά. Το ότι να γυρέψεις θα το εύρης και όχι και ακριβά με όλες τις ευκολίες και απολαύσεις.

Η Ρηνούλα και το νασάκι μέσα στα μάτια μου ξεπετάνε, προπαντός η Ρηνούλα που ερχόταν και έλεγε τι κάνεις Κούλα. Μέχρι που να ρθούμε θα είναι κοπέλες αγνώριστες. Η Πέρσα, η μαμά σου τι κάνουν; Εχαρήκαμε που ήρθαν τα χαρτιά τους και θα φύγουν. Κάνει παράπονα που δεν την έγγραψα. Αυτή δεν ήρθαν ούτε για να μας αφήσουν γεια, που ήρθε όλος ο ξένος κόσμος και αυτή γιατί να μην έρθουν, τι είχαν μαζί μας και γω όμως θα τη γράψω. Τώρα πιστεύω να τελειώσαν οι ελιές και θα καθόσαστε, να πηγαίνεις να κάνεις τη μαμά μου παρέα, να περνάη και αυτής η ώρα που δεν έχει κανέναν.

Έπρεπε να ήσουν εδώ Ευδοκία και να δεις ευκολίες. Το μαγείρεμα και το πλύσιμο, καθαριότητα, τι να σου γράψω. Τα παιδιά πως τα ανεθρέφουν. Δεν τα θηλάζουν καθόλου μόνον γάλα μέσα στη μποτίλια. Χιόνια να είναι πρέπει να τα βγάλουν έξω με τα καρότσια. Γενάνε στο Νοσοκομείο και σε δέκα μέρες βγαίνουν και πηγαίνουν σε χοροεσπερίδες.

Εμείς εδώ έχουμε πολλά χιόνια. Κάθε μέρα χιονίζει αλλά τα μαζεύουν. Είναι μηχανές επίτηδες.

Τα δικά μου τα νέα είναι αυτά. Εγώ από εδώ δεν έχω νέα να σου γράψω, περιμένω δικά σας νέα. Ο Γιώργος είναι καλά. Κάθε μέρα σας θυμάται. Δώσε τα δέοντα στο Στρατή εκ μέρους του Γιώργου και από μένα έχει πολλά χαιρετίσματα και να φιλήσεις τα παιδιά από μένα. Τώρα στέλνω τη Μαρίτσα μια κορδέλα για τα μαλιά του.

Σας χαιρετώ με αγάπη

Γιώργος και Eudokia Podimatis